

3. až 10. července 2021

tedy v době festivalu Šrámkova Sobotka

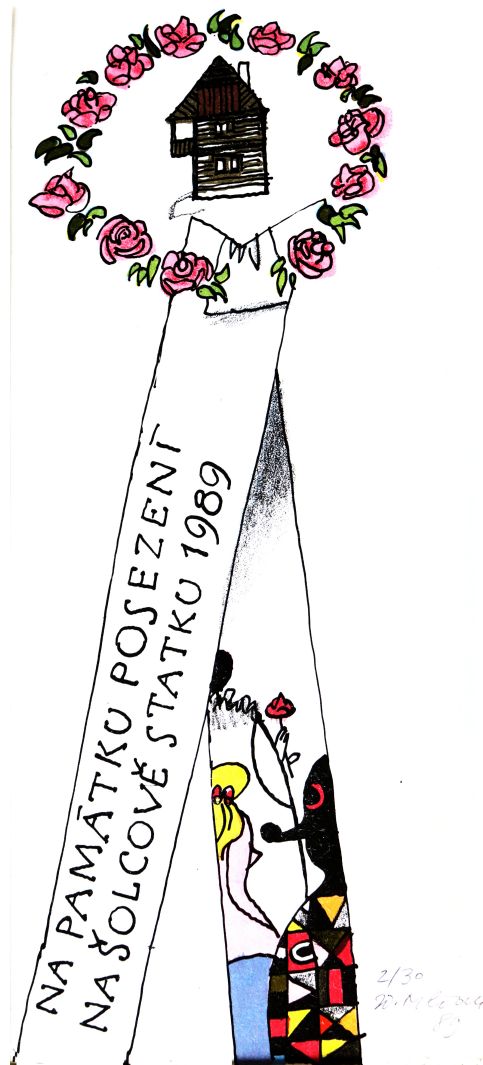
Vernisáž: sobota 3. 7. 2021 v 15 hodin

Úvodní slovo: Ivan Kozel

Recitace: Hana Kofránková

Hudba: Jiří Šlupka Svěrák

Místo: Atrium Základní školy v Sobotce

Přátelé Šolcova statku

(Zdělanci)

U Studánky 449/5, Praha 7, 170 00

IČO 270 02 128

č. účtu 2255406001 / 5500

www.zdelanci.cz

Zdeněk Mlčoch

Grafika

3. až 10. července 2021

tedy v době festivalu Šrámkova Sobotka

Základní škola v Sobotce

Když Harlekýn ti Kolombínu svádí, směj se, Paňáco, lid bude aplaudovat

R. Leoncavallo: Komedianti

Výstavou převážně užití grafiky si připomínáme 100. výročí narození malíře, ilustrátora a grafika Zdeňka Mlčocha, výtvarníka, který se nesmazatelně zapsal do historie festivalu Šrámkova Sobotka.

Zdeňka Mlčocha a další výtvarníky z Albatrosu do Sobotky na festival přivedl redaktor nakladatelství Jaroslav Šimůnek poprvé v roce 1975. To měl Zdeněk Mlčoch v Šolcově statku v květnu samostatnou výstavu ilustrací s názvem Srdce a flétna. Ve „skládačkovém“ katalogu najdeme báseň Jindřicha Hilčra a texty Jaroslava Šimůnka a Karla Samšiňáka. Následující rok proběhla první výstava „4 z Albatrosu“ (Kudělka, Mlčoch, Ševčík, Vimr). A pak už přijížděl Zdeněk Mlčoch každoročně, vždy ovšem jen na několik dní festivalu. Výstavy „4 z Albatrosu“ byly pak o Šrámkových Sobotkách v červenci 1981, 1986 a 1991. V květnu 1986 byla výstava Mlčochovy grafiky jubilejní stou výstavou v Šolcově statku, v roce 2002 zde Karel Samšiňák připravil poslední Mlčochovu výstavu.

Mnohé jeho drobné grafiky a ex libris jsou „grafickým výrazem přátelského vztahu k obdarovaným“. Vytvářel i zvláštní druh užití grafiky, tzv. posezenky („V upomínku na posezení v Šolcově statku“). Ty mají

motivy statku nebo jeho interiéru – kozubu, stolu s lahvinkami a občas i s Kolombínou. Tu s jejími spoluhráči kreslil zejména Martě Novákové a Zdeně Pfefferové, ale tyto jeho oblíbené postavy z *commedie dell'arte* se vyskytují i jinde. Grafické lístky pro Aleše Fetterse mají motiv náchodský a dvakrát „ořech“, Daniely Haasové jsou s flétničkami, Pavly Ryšanové s housličkami; Heleně Ježkové kreslil motiv plzeňský, Hance Kofránkové maloval sůvičky, Zbyňkovi Krámkovi náměty s fotoaparátem, Františkovi Malému s vodníkem, Ivanovi Kozlovi s námětem Trosek. Proč tyto motivy, to obdarovaní věděli velmi dobře. Novoročenky vlastní i pro sobotecké přátele mají betlémský motiv zasazený do Sobotky nebo k Humprechtu. Těm, s nimiž se Zdeněk sblížil, vytvořil úžasný soubor *ex libris*. Ty pro přátele dělal zdarma v technice barevné litografie v nákladu pouze 25 exemplářů.

Zdeněk Mlčoch po maturitě na gymnáziu studoval v Brně Školu uměleckých řemesel a poté v Praze na VŠUP u profesorů A. Pospíšila a K. Svolinského. Celý život byl zaměstnán jako výtvarný redaktor, nejdříve ve Státním nakladatelství dětské knihy, později v nakladatelství Albatros. Těžištěm jeho výtvarné tvorby byla především ilustrace, a to převážně knih pro děti a mládež.

Pro mnohé sobotecké přátele bylo překvapivé objevit jeho výtvarný projev z období, kdy byl členem výtvarné skupiny Radar (1959–1970). Zde se zabýval

člověkem a jeho vztahem k městu a moderní civilizaci. Z tohoto období jsou známy např. jeho kompozice dopravních značek ve městech a krajině, častým námětem je Libeňský plynojem, osamělý kandelábr apod. V „sobotecké“ tvorbě se věnoval především krajině a městským zákoutím.

Do Sobotky jezdil Zdeněk Mlčoch po dvě desetiletí. Naposledy byl v Sobotce roku 1994. Aleši Fettersovi napsal na novoročenku „PF 1995“ s datem 19. 12. 1994: „Už se ale těším, že se zase sejdem.“ Bohužel se už nesešli. Zemřel pár týdnů na to, 10. ledna 1995.

Aleš Fetter, Ivan Kozel

